

Subscription.

Inland: Rs. 100/- year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street

JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 150 Jaffna, Friday

23 March 1990 No:- 12

News and Articles in

Tamil and English.

Please send them to

THE EDITOR,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street,

JAFFNA.

RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

THE CHOICE OF A MAN

Humans live in symbols. They are imaginative and cogative through which they contrive powerful images which in turn mould and preponderate their lives. Mental images play a vital role in all aspects of human life. These images are greatly influenced by one's own personal history and religious history. The vivaciousness of one's life depends on what kind of images a person has formed and what image or images dominates one's life.

This is particularly true of a person's own religious life also. Our religious thinking and living are guided by the religious images we have formed. This is true regarding our understanding of Jesus too. As we meditate on the suffering of Jesus it is important with what image we contemplate on his sufferings. Generally speaking we all have a double image of Jesus which has been traditionally and historically handed down to us through the faith of the Church. This is the Divine-Human image. But most of the time it is the divine image of Jesus which dominates our thinking of Christ. We either overlook or fail to acknowledge that he was human too. He was flesh and blood like us.

It is only when we look at Jesus with the human image that we can understand his struggles and pain. It is then we can probe into the wisdom (or foolishness) of his choice and his encounter with both human and divine. It is in this context then the temptations of Jesus unravel the mystery and pain of his choice - the beginning of Jesus' conscious choice of the Cross. One of the ways that humans grow towards fullness is through the choices they make in life. If only we can understand the resoluteness of Jesus in the midst of possible opportunities or choices can we enter into the mystery of God's reign and Jesus' divinity.

The temptation of Jesus as recorded in Luke 4: 1-13 is not merely a story of a divine evil encounter or the victory of good over evil. It was a struggle of a man in the midst of possible choices. It was a struggle whether to be powerful or not, to be to be comfortable or not, to be rich or to be popular or not, in short whether to be or not to be in the popular sense (worldly sense) of the word. What was his tenacity going to be? What ever way he chose would

International Women's Day A special place for women

At the A.G.M. of the Manipay Y.M.C.A. held on 10.3.1989 the following were elected to office.
President: Mrs. E.G. Tharmaseelan
Vice-President: Mr. A. Jayaseelan
Hon. Secretary Mrs. C.J. Lyman
Hon. Treasurer Mr. W.G. Annapah. Other members of the Board are: Messers. W.J.J. Mather, K.S. Thissairasa The Rev. T. Thavane san, Sam Louis, B. A. Jebarajan and E. Samuel.

have been his by right. He had the right to claim it.

But we see a man who instead of choosing the popular decided to hold on to the unpopular. He chose the unwanted, the unsafe, the uncomfortable, the powerless way of life. For the understood that, this was the way to God's rule, grace, love, mystery and above all God's power. He decided not to choose the popular which was his by right, so that he could be in solidarity with the powerless, the common in order to reveal the divine.

TEMPTATION I.

"If you are the son of God Command this stone to become bread"

What is the nature of this temptation? Did Jesus really have the power to perform this magic (miracle)? If only Jesus had performed the miracle!!! Was it merely a temptation to satisfy a physical need? The response of Jesus is often quoted with fallacy to establish that humans can physically exist by spiritual power or to prove the spiritual superiority or to establish the absoluteness of the scripture. This temptation was a deep spiritual warfare that Jesus was going through which he knew was going to affect his whole existence, both spiritual and physical. It was a struggle to make certain his guiding principles for his life and ministry.

What was the temptation.. the struggle? What was the decision of Jesus? The temptor was testing him as to how he was going to use his power - whether he was going to use it to satisfy his needs and for self glorification. Jesus decided against it. He decided not to use his God given power, talents, abilities etc to satisfy his own needs. Yes, he made this decision as a human being.

Inter Religious Prayer Fellowship.

An inter religious prayer fellowship, probably the first of its kind was held on Sunday 25th of February at 4.00 p.m. in the Christ Church Parish Hall. The aim of this fellowship was to promote inter religious understanding and to increase cooperation between different religions. The theme of the worship was 'Oneness of God and the Oneness of Human Family'.

There were about sixty people consisting of Hindus, Laity and Priests from various Christian denominations and Muslims including Sufi muslims. The worship consisted of Bajans, Readings from the Quran, Bhagavad - Gita, Bible and meditations led by the Rev. Dr. I. H. Victor. A representative of the Nallai Atheena Kurukal read the message of blessings sent by the Kurukkal.

This fellowship was organised by a group of people who were studying the feasibility of this for some time. After the worship there was a fellowship tea and people spent time talking to each other which showed the enthusiasm of the people. It was announced the Inter Religious Prayer Fellowship will be held on last Sunday of every month at 4.00 p.m. in the Christ Church parish hall.

It is in this decision we see the divine.

It was this struggle that drove him to the wilderness to wrestle with God. And after much profound prayer, meditation and thought he made his decision. The time that he had spent with God had brought him to an awareness, an awareness, that the most carefully planned projects, his noble and high ideals, his impassioned strivings will be meaningless unless they are directed towards God. It was this feeling or awareness that made him delve more deeper and deeper and deeper into his own nothingness and powerlessness so that the fullness and the power of God may be revealed through him.

This conscious choice of Jesus challenges us today. We also find ourselves in the midst of many opportunities. How do we make our choice? What is the criteria for our choice? How are we going to utilise the powers we have? Making a decision like Jesus is not easy. It is a strug-

The Eventful Eighties - the Decade that was

The article with the above title appearing in our last issue of 16. 3. '90 was written by Dr. Thayalan Ambalavanar, presently in the U.K. We regret the omission of the name.

NEWS FROM BRITISH COLUMBIA - CANADA

Nearly Fifty Catholics and Christians of Sri Lankan origin belonging to various denominations met on February 23rd 1990 at East Vancouver Baptist Church for the first time in British Columbia, in the west coast of Canada. They met to discuss their spiritual needs in reference to the situation prevailing in their homeland. The session was opened by the Baptist minister of the church The Rev. Kuch (A Japanese Canadian). He emphasised on the role of the church in Canada in a multi-cultural Society. The entire evening was made enjoyable and an opportunity to glorify our Lord by the leadership of Mr. Marcus and Mrs. Thiviam Navaratnarajah. Eastern and Western delicacies were served and the participants were entertained with games, where the old and the young took part. The meeting came to an end with fellowship singing and prayers. This was a moving experience to many who had gathered. Sri Lankans-Eurasians, Sinhalese and Tamils joined to pray for peace and harmony. It is envisaged that similar gatherings would take place regularly in future.

gle. We need the power from above for which we need to walk closer with God daily. Because in this lies the mystery and power of the divine, the life abundant. -G.D.A.-

Farewell to Mr. Kadirgamar

A farewell function was held on Thursday 25th January 1990 in the Ottley Hall, Jaffna College Vaddukoddai by the Alumni Association to Mr. & Mrs. A. Kadirgamar former Principal of the College.

Mr. A. Rajasingam the president of the Association recalled how Mr. Kadirgamar discussed with him with (continued on page 6.)

A Tribute to Daniel Selvaraja Sanders

by Dr. Richard J. Parvis,
Secretary - General, Inter - Uni-
versity Consortium for Inter-
national Social Development
(IUCISD)

While attending the National Association of Social Workers conference at San Francisco Dan died from an unanticipated heart attack. To those of us who worked closely with him, there was never any question of his health or vigor. His passing has left a deep void which will be hard to fill, not only within Inter - University Consortium for International Social Development ranks, but in a wide range of other professional and internationally affiliated organizations. For example, in recent years, he helped us obtain special NGO (Non - Governmental Organization) status within the United Nations. He also served on the International Committee of Council on Social Work Education where he strove to bring international content and economic development to the curriculum content of Schools of social work in the USA.

Were I to begin to respond adequately in this salutation I would need to prepare several volumes. However, I will leave that task for future historian. Knowing Dan, he would object vigorously even to these few lines as being much too lengthy.

Dan's concerns have long been closely intertwined with those of IUCISD. Not the least of these have been the struggle for peace over the possibility of war, the depletion of natural resources, the suppression of human rights, over population and widespread ignorance. He had a rare ability to see the good in others with diverse views and somehow identify the common factor which would enable them to work cooperatively.

At the Inter - University Consortium for International Social Development organisation level we have only begun to see developments taking shape. Many of these were due in no small measure to the encouragement of our recent president.

One needs only to pause and reflect on our personal and shared experiences at Hong Kong, Sussex, Japan, Aland, Montreal, Patzcuaro, Heidelberg and Gothenburg to appreciate the contributions which Dan has persistently made to IUCISD philosophy and development.

Drawing from his professional education, which was centered in social work of three countries - Sri Lanka, Wales and the USA, he believed in a

Truth and Love

(continued from 23. 2. 1990)

The foundation stone of the Institute's building was laid on 28th October 1979 by his Excellency Prof. Howard Wriggins, the Ambassador of the U. S. A. in Sri Lanka. The Institute was formally inaugurated by His Excellency Donald R. Toussaint, the Ambassador of the U.S.A. in Sri Lanka on 10th May 1981. In 1986 the Institute was vested with Jaffna College by the founder, who was by that time enfeebled by age and was no longer physically capable of managing its affairs.

The Evelyn Rutnam Institute for Intercultural studies is a non - profit making institution devoted to the cause of promoting the advancement of knowledge and intercultural understanding. Providing facilities for the advanced study of intercultural relations, promoting close co - operation among scholars engaged in the study of inter - cultural relations within and outside Sri Lanka, familiarizing the public of Sri Lanka with the work of modern scholarship on matters pertaining to inter - cultural understanding and working for the cause of peace, justice and human fellowship are among the principal objectives of the Institute.

The Institute provides a readers service, conducts monthly academic seminars, organizes lectures and cultural programmes besides conducting English language classes for

multi - disciplinary approach to meeting problems of human needs. Never for a moment did he lose sight of the need for both economic and human development to grow concurrently in partnerships, but he was equally convinced about the need for teamwork between all disciplines. This was reflected not only in his approach with IUCISD, but within his university as well. Here he helped build a special working relationship between his department and a number of other disciplines.

But more than being a person with convictions, Dan constantly worked at interpreting his beliefs and helping translate these into action even at possible risk of being viewed with raised eye brows by some of his more cautious contemporaries. None, however, doubted his sincerity or willingness to work constructively with others. The role of a pioneer is not always an easy one, and Dan was frequently in that position.

The impact of his presence will continue to be felt in this organization and in the world at large.

OBITUARY.

Dr. Kathiravelu Dharmarajah born in Malaysia at Teluk "Ansan", hails from a well known family in Karainagar. He had his early education in the prestigious Victoria Institute in Kuala Lumpur and continued his medical studies at the University of Ceylon in Colombo. He worked in Ceylon after graduating, then obtained his post graduate training in England and returned and served in Ceylon up to 1963 and then moved to Sarawak. He migrated to Australia and served in Darwin, Australia from 1969 and after retirement served in the Christmas Islands. His funeral took place at the Uniting Church in Australia, Adelaide on the 7th February, 1990.

Dr. Dharmarajah took a lively interest in the churches in Jaffna and was very concerned about the predicament of the Tamils. He used his influence to keep

students preparing for language proficiency examinations conducted by external agencies. Arrangements are being made for conducting language classes in French and German from the beginning of 1990.

The Library of the Institute contains approximately 10,000 volumes. A very large proportion of this collection had earlier belonged to the private library built up by Dr. James T. Rutnam over a period of fifty years, at Guildford Crescent his residence in Colombo. It was the best and the most reputed among the private collections in the whole island. Donation made by well - wishers during the past three years from a substantial and valuable addition to the Library of the Institute.

The items deposited in the Institute's Library include books, professional academic journals, periodicals and manuscripts relating to the history, archaeology, culture, religious, traditions and politics of South - Asia in general and Sri Lanka in particular. In its scope and function the Library of the Institute is complementary to that of the University of Jaffna. Many volumes and manuscripts which could seldom be found elsewhere in northern Sri Lanka could be found here. It is an invaluable asset to all those engaged in the quest for knowledge and academic pursuits: undergraduates, research - workers and senior scholars.

The Institute is administered by a Director, presently Dr. S. Pathmanathan, Professor of History, University of Jaffna. The Director is assisted by a Council of Management constituted in accordance with the provisions of the Constitution of the Institute.

Women win their passion play rights

MUNICH — Women of the sleepy Bavarian village of Oberammergau on Thursday won an important court battle over their male counterparts, giving them equal rights in the famous passion play for the first time in more than 350 years.

Traditionally Oberammergau women had no rights in the "tragedy of the suffering and death of Jesus Christ", staged once every decade under a solemn pledge made in 1633.

Only single women up to the age of 35, who were supposed to be virgins, were allowed to audition for the main roles.

The churches in Australia informed particularly of the Tamils who were suffering. He helped to support refugees in his villages in Karainagar. He also helped a church in Batticaloa which suffered due to a cyclone. He helped to establish a Tamil School in Darwin and was a founder member of the Karnatic Music Society and was its President right until his death.

He was a deeply religious person, was a loyal and constant member of the Uniting Church in Darwin, was a member of the Parish Council and a steward and also was a strong supporter of the Tamil church services at the Karama Uniting Church.

Besides his church activities he was an active member of the Darwin Rotary Club, a past master of the Masonic lodge and had other recreational interests such as music and writing. He was in the process of gathering material on the Tamil people and was hoping to write a history of the Tamil people from his perspective (Extracts of the tribute paid by Rev. Bernard Clerk of the Uniting Church in Australia, Adelaide).

His sister Mrs. Kanagaman Thuraiatnam and brothers Dr. Thambirajah and K. Nadarajah are well known former students of Jaffna College. He leaves behind another sister Mrs. Aruliah.

Ecumenical Worship

An ecumenical worship was held in the Christ Church at 4.00 p.m. on Sunday 4th of March. The purpose of this worship was to bring about greater understanding and unity among denominations.

This worship was an outcome of peoples' desire to have such gatherings more frequently which was expressed during the Christian Unity week. Priests from different denominations will be leading the worship and study.

The worship on Sunday 4th of March was led by the Rev. G. D. Anandarajan from the CSI Church. The ecumenical worship will held on first Sunday of every month at 4.00 p.m. in the Christ Church.

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

மார் 150

23 - 03 - 1990

[இதழ் 12

செய்திகள்.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை

திரு.கந்தையா பரமலிங்கம்

பண்டத்தரிப்பில் வசிப்பவரும், பண்டத்தரிப்பு சி. எஸ். ஐ. சபையைச் சேர்ந்தவருமான திரு.க.பரமலிங்கம் அவர்கள் இறந்த முதலாம் ஆண்டு நிறைவேயொட்டி, பண்டத்தரிப்பு தேவாலயத்தில் இம்மாதம் 13 ஆம் திகதி (13.3.90) பிற்பகல் 3.30 மணிக்கு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை சபைப் போதகர் அருள்திரு. S.P. ஜெயகிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரியின் மாணவர்-நலத்துறைத் தலைவரும் (Dean of Students), சிரேட்ட விரிவுரையாளருமான அருள்திரு. D. R. அம்பலவாணர் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார். ஆச்சிரமத்தின் பிரதம சேவக் அருள்திரு.சாம் T. அல்பிரட் அவர்கள் திரு.பரமலிங்கத்தைப் பற்றி புகழ் அஞ்சலி செலுத்தினார். காலஞ் சென்ற திரு.பரமலிங்கம் சிறுவயதில் காலஞ் சென்ற திருமதி லீ. வன்னியசிங்கம் அம்மையாரின் அன்பான பராமரிப்பிலிருந்து, பின்னர் ஆச்சிரமத்தில் பல ஆண்டுகள் தங்கிப் படித்தவர். ஆச்சிரமத்தின் ஆன்மீகச் செல்வாக்கு இவரில் அதிகமாகச் செறிந்து காணப்பட்டது. பின்னர் நல்லூர் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று, பல ஆண்டுகள் கிறிஸ்தவ ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இதில் காணப்பட்ட விசுவாசத்தின் உறுதியும், தியாக மனப்பான்மையும், இவரின் மூத்த மகள் குணவதியை அதிகமாகக் கவர்ந்ததால், தன் தந்தை இறந்ததும், கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்ய கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கிறார் எனச் சாம் கண்ணன் கூறினார்.

ஆராதனையில் வேதப்பாடங்கள் செல்வன் ஜெயமோகன் பரமலிங்கம், (மகன்), செல்வி. குணவதனி பரமலிங்கம் (மகன்) ஆகியோரினால் வாசிக்கப்பட்டன. செல்வி புஸ்பராணி கந்தையா சிறப்புப் பாடல் ஒன்றைப் பாடினார். இறையியல் கல்லூரிப் பாடசா் குழுவும் சிறப்புப் பாடல் ஒன்றைப் பாடினார். போதகரின் ஆசீர்வாதத்துடன் ஆராதனை முடிவுற்றது.

இவ்வாராதனையில் சமூகமளித்த அனைவர்க்கும் தேநீர் விருந்துப் சரணை பரமலிங்கம் குடும்பத்தினரால் நடத்தப்பட்டது.

மூன்று புதிய பகல்-பராமரிப்பு நிலையங்கள்.

கடந்த மாதம் 19 ஆம் திகதி நமது பேராயர் பேரருள் திரு. D.J. அம்பலவாணர் அவர்களால் பின்வரும் மூன்று பகல்-பராமரிப்பு நிலையங்கள் சம்பிரதாய முறைப்படி திறக்கப்பட்டது.

1. ஓமந்தை:- புனித மத்தேய பகல்-பராமரிப்பு மையம்.

ஆனையிறவுக்கு அப்பால் தென்பகுதியில் உள்ள இம்மையம் மூன்று ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ளது. 50 சிறுவர் இம்மையத்தில் பராமரிக்கப்படுகின்றனர். இதனை வவுனியாமாவட்டத்தின் குருவானவர் அருள்திரு. P. N. நவேந்திர அனுகூலன் அவர்களால் கட்டப்பட்டது. வவுனியாவிலிருந்து எட்டு மைல் தொலைவிலுள்ள இந்த இடத்தில் வசிக்கும் வறிய கிராமத்தவர்களுக்கு யாழ். தென் இந்திய திருச்சபை செய்துவரும் சமூக நலப்பணியைப் பற்றிப் பாராட்டி, ஓமந்தை ஐனசக்தி இயக்கத் தலைவர் திரு. S. ஐயாத்துரை, ஓமந்தை விவசாய அபிவிருத்தி அலுவலர் திரு. S. செல்வரத்தினம், திரு. S. துரைராசா ஆகியோர் பேசினார்கள். சமூகமளித்த அனைவர்க்கும் தேநீர் விருந்துப் சரணை நடத்தப்பட்டது.

2. ஒட்டறுத்தான்குளம்:

“அன்பு புரம்”

மாங்குளத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 12 மைல்கள் தொலைவில் மல்லாவி எனும் இடத்திற்கருகில் பகல்-பராமரிப்பு மையம் நிறுவப்பட்டது. இந்த மையத்திற்கு “அன்பு புரம்” என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. இது யாழ். தென் இந்திய சபையின் 50 ஆம் பகல் பராமரிப்பு நிலையம் என அறிவிக்கப்பட்டது. மாங்குள மாவட்டத்தின் குருவானவர் அருள்திரு. டானியல் S. தியாகராசா அவர்களால் இம்மையம் நிறுவப்பட்டது. இம்மையத்தைக் கட்டுவதில் அதிக உதவியாயிருந்தவரும், இங்குள்ள கிராமத்தின் மதிப்புள்ள பெரியாருமாகிய திரு. சிவானந்தன், இச்சமூக நலப்பணியைப் பாராட்டிப் பேசினார். இப்பகுதியிலுள்ள மகாவித்யாலய முதல்வர் செல்வி சந்திரசேகரம், கொல்லைவேளாங்குளம் மகாவித்யாலய முதல்வர் திரு. சிவபாதகந்தரம், கிராமசேவகர் திரு. கனகரத்தனம், கிராமிய அபிவிருத்தி சங்கத்தலைவர் திரு. பூலோகம், வாலிபர் குழுப்பிரதிநிதி திரு. இதயம் ஆகியோர் C.S.I. திருச்சபை செய்துவரும் இச்சமூக நலப்பணியைப் பாராட்டிப் பேசி, இத்தகைய சமூக நலப்பணிகளை இப்பகுதிகளில் இன்னும் அதிகமாகச் செய்யும்படி வேண்டினர். வண. தியாகராசா அனைவர்க்கும் நன்றி செலுத்தியபின், எல்லாரும் தேநீர் விருந்தில் கலந்துகொண்டனர்.

3. விஸ்வமடு:- அர்கம்வளா புரம்

பரந்தனிலிருந்து 12 மைல் தொலைவில், பரந்தன் முல்லைத் திவச்சாலையில், தர்மபுரத்திலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்தில் இந்த மையம் நிறுவப்பட்டது. இதனை நிறுவியவர் அருள்திரு. S. ஜெயநேசன் கிராமத்தின் தலைவராக இருந்தார்.

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி.....
லெந்தென்னும் நோன்பு நாட்கள்.

ஆன்மீக பெலம் உடல்
பெலத்தை விட மேலானது.
Rev. V.N.T

இது ஆன்மீக பெலத்தால் ஏற்பட்ட துணிச்சலாகும். பணம், பொருள், செல்வாக்கு என்பவற்றின் பெலம் மரணம் வரை மாதிரம் கொண்டு செல்லவல்லது. அதாவது சரீர்பெலம் மண்ணுக்குரியவனாகவே நம்மைக் காணச் செய்யும். ஆனால் ஆன்மீக பெலம் என்பது உலகம் பெலவினம் என்று ஒதுக்கியவற்றிலிருந்து வெளிப்படுவதாகும். அது எப்படி? என நாம் கேட்கத் தூண்டப்படலாம். லெந்து காலத்தை சந்திக்கும் நாம் சிலுவையை ஒருபோதும் மறந்து விடுவதில்லை. சிலுவையில் தொங்கிய ஆண்டவர் சகலவிதத்திலும் அடக்கப்பட்டு பெலவினப்பட்டவராகத் தொங்கினார். வாழ்க்கையில் எத்தனை அற்புதங்களை நடப்பித்த வல்லவர் சிலுவையில் பெலவினராக மரித்தார். ஆனால் அவரது உயிர்த்தெழுதல் மரணத்தின் வெற்றியாக ஈடு செய்ய முடியாத பெலத்தை உலகம் காணச் செய்தது.

மரணத்தின் பின் ஆன்மீகப் பெலத்தின் கிரியைகள் நம்மால் விளங்கப்படும். இதில் மரணம் என்பது உயிர்பிரிந்த நிலையல்ல உயிர்வாழும் போது நாம் சந்திக்க வேண்டிய அனுபவமாகும். நாம் இந்த உலகத்தில் வாழும்போது பணம், பொருள், செல்வாக்கு போன்ற உலக காரியங்கள் பெலவினப்படுவது உண்டு. அந்த நிலையில் எம்மை நோக்குவோமானால் நமது லை சிலுவையில் பெலவினராக தொங்கிய கிறிஸ்துவை நினைக்கத்தாண்டும். கிறிஸ்து பெலவினப்பட்டவராக மரித்தார். அப்படியே நாமும் அப்பெலவினத்தை நமது மரணமாக ஏற்றுக்கொண்டவர்களாக கிறிஸ்துவை முழுமனதோடும் முழுப்பெலத்தோடும் முழுவிசுவாசத்தோடும் நினைப்போமானால் நமக்குள்ளே ஒரு புதிய பெலம் காணப்படும் அதுவே ஆன்மீக வாழ்வின் தொடக்கமாகும். அந்த வாழ்வு நமது சரீரவாழ்வை நெறிப்படுத்தும்.

உலகப் பிரகாரமாக சட்டத்தின் கிரியைகளால் நீதிமானாக்கப்பட முயன்ற பவுல் அதில் வெற்றிகாணாமல் கிறிஸ்துவை முழுமனதோடும் விசுவாசத்தோடும் நம்பினதாய் புதுவாழ்வு பெற்றார். நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிறான் (ரோமர். 3:18) இது பவுலின் புதுவாழ்வின் அனுபவம். எனவே மரணத்தைக் கடந்து வாழப் பெலம் தருவது ஆன்மீக பெலமேயாகும். ஆன்மீக பெலத்தை வளர்த்து சரீரபெலத்தை சுயவெறுப்பாக நெறிப்படுத்த முயலுவோமாக.

டத்தின் குருவானவர் ஆவார். இந்த மையத்திற்கு “அர்கம் வளா புரம்” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

தர்மபுரம் சபையைச் சேர்ந்த ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் திரு. செல்வநாதன், தர்மபுரம் மகாவித்யாலய முதல்வர் திரு. T. குருகுலராசா, பாராட்டிப் பேசினார். இந்த மையம் 12 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. வேறு அபிவிருத்திப் பணிகள் இங்கு தொடங்க ஒழுங்கு

சிலுவைக் காட்சி

அன்பே வடிவம் இன்பே பொருளே
உன்னர சாட்சி உலகெலாம் பரவ
தேவனே உனது திருவருளுமாகு!
ஒவ்வொரு நாளும் ஊட்டி வளர்க்பாய்

வெவ்வழி நீக்கி செவ்வழி சேர்ப்பாய்
ஏழைக்கிரங்கிடும் எம்பிரான்
போற்றி!
அமைதியாக்குவோர் ஆண்டவன்
சேய்சன்
தம்மை போல பிறரை சகிப்பவர்
வாழ்க
பகைக்குப் பதில் அன்பே பரிந்து
செய்வீர்!

ஆண்டவன் அருளை நம்பி
அகந்தையை சிலுவையிலிட்டு
நீண்டெழும் துயர் குலத்தை
நிம்மதியாக வே வென்று
மூன்றெழுத்து அன்பினாலேயே
முத்தியின் இன்ப வாழ்வை
பூண்டெழிலோங்கி நாளும்
பூரணம் படைத்து வாழ்வீர்.

— S. ஸ்டீபன்ராஜ் —

அலைபோல மனித மனங்கள்.

கடல் அலைகளின்
ஸ்வாரஷ்ய கானத்திலும்
ரசனையிலும் அடியூன்றி - என்
பாதங்களை உராய விட்டேனீ.
அடுக்கடுக்காய் என்
பாதங்களில் வாசம் செய்து
இனிமையாய் முத்தமிட்டே
எனை இன்ப ஊற்றில்
ஸ்பரிசிக்க வைத்தன
ஏனோ நான்
அதுவரை உணர்வில்லை - எனை
இன்பவெள்ளத்தில் ஆழ்த்திய
அதே அலைகளே
கடலோரத்தில் பதிக்கப்பட்ட
ஆழமான என்
பாதச் சுவடுகளை
அழிக்கக் காத்திருப்பதை
சற்று நகர்ந்து - பின்
புறம்பார்த்த போது தான்
இதை நான் தெரிந்து கொண்டேன்.
இக்கடலலை போன்ற
மனித மனங்களும் - இங்கு
இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

— யாழின் நரேஷ் —

அவர் மனத்திற்குத் தான் புரியும்.

கண்களிலே உறக்கமில்லை
யாரோகலைத்து விட்டனர்
நாவினிலே உண்மையில்லை
யாரோ பிரட்டிவிட்டனர்
பாவினிலே இனிமையில்லை
யாரோ குழப்பி விட்டனர்
மனதினிலே அன்பில்லை
யாரோ மிதித்து விட்டனர்
கடமையிலே நிறைவில்லை
யாரோ கலக்கி விட்டனர்
உடனிலே உயிரில்லை
யாரோ பறித்து விட்டனர்
நாட்டினிலே அமைதியில்லை
யாரோ குலைத்து விட்டனர்
கல்வினிலே ஆர்வமில்லை
யாரோ கடத்தி விட்டனர்
அவர் யாரென்று தெரியுமா?
அவர் மனத்திற்குத் தான்
புரியும்.

— அ. ஜெயலீன்

ஆசிரியருக்கு கடிதங்கள்.

கடந்த வாரம் (2. 3. 90) வெளி வந்த உதயதாரகையில் லெந்துகால தியானமும், செபமும் என்ற தலைப் பின் கீழ் எங்கள் ஆலயங்கள் சில வற்றில் அலங்காரமான சிலுவைகள், விளக்குகள் வைத்திருப்பதாகவும் இத்துடன் பின்னேயிருந்து ஒளி மின்னும் பெரும் மரச்சிலுவைகளை வைத்திருப்பது இப்போது ஒரு கலையாகிவிட்டது என்றும் எழுதப்பட்டது. மேலும் பெண்கள், ஆண்கள் சங்கிலிகளில் போட்டிருக்கும் சிலுவைகளையும் பார்த்து நம் உணர்ச்சி மழுங்கிப் போய்விடுகிறதாம்.

எங்கள் ஆலயங்களில் யேசுவின் படங்களுையோ, சலைகளையோ வைத்திருப்பதில்லை. சிலுவைகளையும் விளக்குகளையும் கூட நீக்கி விடலாம். எங்கள் வீடுகளை நாம் அழகாக அலங்கரிக்கிறதில்லையா? ஆயினும் எங்கள் ஆண்டவரை வணங்கும் இடங்கள் இன்னும் எவ்வளவு அழகாக இருக்க வேண்டும். மேலும் திருமேசையில் இருக்கும் சிலுவையோ அல்லது பன் தொங்கும் மரச்சிலுவையோ நம்முடைய ஆண்டவரின் மரணத்தையும் பாடுகளையும் நினைவூட்டுகிறதற்குக் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவை இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்ட எந்த மனிதனும் லெந்து நாட்களில் மாதத்திரமல்ல வருடத்தின் எல்லா நாட்களிலும் கூட ஆண்டவரின் பாடுகளையும் மரணத்தையும் மறக்கவே முடியாது. அதே போல் இயேசுவின் வருகையை நாம் கிறிப்பாகக் கொண்டாடுகிறோம். ஆலயங்களில் நத்தார் செடிசுளினாலும் சோடிசுளினாலும் அலங்கரிக்கின்றோம். ஆண்டவரே இந்தத் தினத்திலும் நீர் எங்கள் இருதயங்களில் பிறக்க வேண்டும். சத்திரகாரன் போல் நீர் பிறக்கிறதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லாது எங்களை வழி நடத்தியருளும் என்று பேசவும் ஜெபிக்கவும் கேட்கிறோம். இயேசு இரட்சகர் ஒவ்வொரு நத்தார் பண்டிகையிலும் எங்கள் உள்ளங்களில் பிறக்க வேண்டுமா? அவர் எப்பொழுதுமே அவரை விசுவாசிக் கிறவன் உள்ளத்தில் வாசம் செய்ய வேண்டாமா? ஆனாலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவருடைய வருகையையும், பாடுகளையும், மரணத்தையும், உயிர்த்தேழுதலையும் நாம் திரும்பவும் திரும்பவும் நினைவு கூறுகிறோம்.

ஆகையினால் ஆலயங்களிலுள்ள சிலுவைகளும் விளக்குகளும் ஒரு கலையல்ல, ஆலய அலங்காரங்களல்ல. விளக்குகள் எங்களுக்கு கர்த்தர் வெளிச்சமாயிருக்கிறாரென்றும், சிலுவைகள் அவர் எங்களுக்காக சிலுவையில் மரித்தாரென்றும் நாளுக்கு நாள் நினைவூட்டும் சின்னங்களாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

—கி. ஏ.—

தந்தை செல்வாவுக்குப் பிடித்தமான பாடல்கள் தந்தை செல்வா வாஞ்சித்த நாதஸ்வர இசையில்

தந்தை செல்வாவின் நூறாவது ஐனன தினத்தை நன்றியுள்ள தமிழிழ மக்கள் இன்னும் எட்டு ஆண்டுகளில் கொண்டாடுவார்கள் என்றும், உலகப் பெரியார் தனது நூற்றாண்டு, ஐய்பதாண்டு விழாக்களைக் கொண்டாடுகின்ற போது சம்மந்தப்பட்ட விழாக்களில் அப்பெரியார்களை நினைவுகூரும்

பொருட்டு அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட உரைகள் ஒலிபரப்பப்படுவது போன்றே, அவர்களுக்கும் பிரியமான இசையும் இசைக்கப்படுவது வழக்கமென்றும், அந்த மரபைப் பின்பற்றி தமிழ் மக்களும் தந்தை செல்வாவின் நூற்றாண்டு விழாவை 1997 இல் கொண்டாடும் போது தந்தை செல்வாவின் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட உரைகளைத் திரும்பவும் கேட்டு மகிழலாம் என்றும் அது போன்றே தந்தை செல்வாவுக்குப் பிடித்தமான பாடல்களையும் தந்தைக்கு மிகவும் பிடித்தமான நாதஸ்வர இசையையும் கேட்டு ஆனந்தப்படலாம் என்றும், அருள் திரு எஸ். சர்வானந்தன் அடிகளார் கடந்த ஆண்டிய் தந்தை செல்வாவின் ஐனன தினத்தை யொட்டி சுண்டுசூளி பரி யோவான் தேவாலயத்தில் நிகழ்ந்த விசேட ஆராதனையில் அருளுரை நிகழ்த்துவதில் குறிப்பிட்டிருந்தமை நினைவுகூறப்படல் வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு மார்ச் 31ம் திகதி தந்தை செல்வாவின் 92வது பிறந்த தினத்தையொட்டி, தந்தை செல்வா புனித யோவான் கல்லூரியின் ஒரு மாணவராக ஆராதித்த சுண்டிக் குளி யோவான் தேவாலயத்தில் தந்தையின் வாழ்வுக்கு நன்றி மசலுத்தும் ஓர் ஆராதனை அருள் திரு சர்வானந்தினால் நடாத்தப்பட்டது போன்றே, தந்தை செல்வாவின் பிறத்தகமான தெல்விப் பளையிலும், அங்குள்ள தென்னிந்திய திருச்சபை தேவாலயத்திலும் அருள திரு கிறிஸ்தோ ரோபோட்டஸ் ஒரு வசேட ஆராதனையை நடாத்தி வைத்தார். கிறிஸ்து சேவா ஆச்சிரமத்தின் பிரதம சேவகர் சாம் அல்பிரட் அடிகளார் அருளுரை நிகழ்த்தும் போது தந்தை செல்வாவின் சிலத்தை ஐந்துரைத்தார்.

தந்தை செல்வாவின் ஐனன தினத்தையோ அல்லது அன்னாரின் கிரார்த்த தினமன ஏப்பிரல் 26யோ நினைவுகூறுவதற்கு கடத்த ஆண்டில் இருந்த நிற்பந்தங்கள், தடைகள் ஏதும் இப்போது இல்லை என்பதால் தந்தை செல்வாவின் நினைவு தின அனுட்டானங்கள் முன்பு போல யாழ்நகரில் இருக்கக் கூடிய தந்தை செல்வா நினைவாலயத்திலும் இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆயினும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தந்தை செல்வாவுடைய பிடித்தமான கிறிஸ்தவ பாடல்கள் அத்தினத்திலும் அருளுக்குப் பரியமான நாதஸ்வர இசையில் இடம் பெறுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட நாதஸ்வர கலைஞர்கள் உதவுவார்களாக இருந்தால் பெரும் வரப் பிரசாதமாக அமையலாம்.

கடந்த ஆண்டு நாதஸ்வர இசை தந்தை செல்வாவின் தினங்களில் எங்கும் பரவலாக வியாபித்திருந்ததை நினைவுகளிலும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. நாதஸ்வர இசையில் தந்தைக்குப் பிடித்தமான கிறிஸ்தவ பாடல்கள் இசைக்கப் படுவதை இவ்வருட நினைவு தினங்களின் சிறப்பு நிஷ்வாக கொள்ளலாம். நாதஸ்வர கலைஞர்கள் மனம் கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

—பெற்றம்மா—

0 ஜப்பானின் ஒபிகிரா பூங்காவில் உலகள 400 மீற்றர் நீள வாங்கே உலகில் மிக நீளவாங்கு ஆகும். இதில் ஒரே சமயத்தில் 1000 பேர் அமரலாம்

எனது பணியல்ல, உமது பணியே!

எனது பெயரல்ல, உமது பெயர் புகழப்பட வேண்டும்; எனது பணியல்ல, உமது பணியே சிறப்புற வேண்டும். உமது புனிதப் பெயரே வாழ்த்தப்பட வேண்டும். ஆனால், மனிதர் எவரும் என்னைப் புகழா திருக்க வேண்டும்.

நீரே எனது மகிமை. நீரே எனது இதயத்துப் பெருமை.

உம்மில் நான் மகிமை காண்பேன். “ஆனால் என்னைச் சார்ந்தவரை எனது குறைகளில் அல்லாது வேறு எதிலும் மகிமை கொள்ளேன்” (2 கொ. 12:5)

—(தொமஸ் அ கெம்பிஸ்)

சிலுவைத் தியானம் கல்வாரிப் பயணம்.

என் தந்தை வழியை அறிவார்.

“இப்பொழுது கண்ணாடியில் மங்கலாக காண்கிறோம்; இப்பொழுது முகமுகமாய்க் காண்போம். அப்பொழுது அரை குறையாய் அறிகிறேன்; அப்பொழுது கடவுள் என்னை அறிவது போல் நானும் அறிவேன். எனவே, விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு ஆகிய மூன்றுமே நிலையாய் உள்ளன; இவற்றின் தலை சிறந்தது அன்பே.”

— 1 கொ. 13: 12 - 15

நான் சிறுவனாயிருந்த போது, ஒரு நாள் பாட்டியைச் சந்திப்பதற்காக அவரின் வீட்டிற்குப் போனேன். அன்று மாலை பெரும் புயல் ஒன்று வீசத்தொடங்கியது. “மகனே, எப்படி வீட்டிற்குப் போவாய்? “என்று கேட்டார் பாட்டி. அந்த சமயத்தில் என் தகப்பன் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போக வந்தார். மழை பெய்து கொண்டிருந்ததால் அவர் ஒரு பெரிய மழை ‘கோட்’ ஒன்றை அணிந்து கொண்டு வந்தார். நாங்கள் வீட்டிற்குப் புறப்படும் போது, “இந்த கோட்டுக்குள்ளே வா” என்று என்னை அனைத்தார். குளிர் அதிகமாய் இருந்ததால் நான் என் தகப்பனாரின் கோட்டுக்குள்ளே போய், அவருடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டேன். என் அப்பா என்னை அனைத்தபடி புறப்பட்டார். வெளியில் மழை அதிகம். எனக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. சகதிகூடாகவும் வெள்ளத்தினூடாகவும் நடப்பதை தான் உணர்ந்தேன் மழை விடாமல் பெய்கின்றது! இடிமுழக்கம் கேட்டது! என் தந்தையின் கரங்களை இன்னும் இறுக்கமாகப் பற்றிக் கொண்டேன்!

என்னைச் சூழ இருளாய் இருக்கிறதே என நான் பயப்படவில்லை கவலைப்படவில்லை இருளை ஏற்படுத்திய அந்த புயலி விருந்து என்னைப் பாதுகாப்பது என் தந்தையாரின் மழைக் கோட்டனே! என் அப்பாவுக்கு வழி தெரியும்; அதை நான் அறிவேன். என்னை மூடிக் கொண்டிருந்த அந்த கோட் எடுக்கப்பட்டது. நாங்கள் வீட்டில் நிற்கிறோம்!

என் தாயாரின் மலர்ந்த முகத்தைப் பார்த்தேன். ஒளிமயமான எங்கள் அறையைக் காணேன். குளிர் இல்லை எல்லாம் வசதியாகவும் மனோகரமாயிருந்தது. ஒரு வீடு இருக்க வேண்டிய வண்ணம் இருந்தது. ஆம் என்னை என் அப்பா வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்தார். என்னை வேறு எங்குதான் கொண்டு போவார்? இதே வண்ணம் எங்கே பரம தகப்பனும் செய்கிறார். நாங்கள் அவரில் நம்பிக்கை கொண்டால், அவர் எங்களைத் தன் செட்டைகளின் கீழ் பாதுகாப்பாக புயலுக் கூடாடவும் குறைக் காற்றினூடாகவும் கொண்டு போவார். இது

சிலுவைப்பவனி ஆரம்பித்து விட்டது. அந்நாட்களில் மரண தண்டனையை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதில்லை. பத்து நாட்கள் கழித்துத்தான் தண்டனையை நிறைவேற்றிட ஆரம்பித்தனர். சிலுவைப்பவனி ஆரம்பமாயிற்று.

சிலுவை என்றால், அந்தக்காலத்திலே, இயேசு கிறிஸ்துவின் காலத்தில், கொடியவர்களையும், குற்றவாளிகளென்று சனகரீம் சங்கத்தினால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்களையும் தூக்கிலிட்டு, சித்திரவதைக்குள்ளாக்கி இறக்கச்செய்யும் மரம். இதைத் தூக்குமரம், கழுமரம் என்ற நாமங்களினால் அழைக்கப்பட்டன. இந்தக் கொடிய சிலுவையைத்தான் நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் சுமந்தார். கொடிய சிலுவையைப் புனித சிலுவையாக மாற்றினார்.

அன்று ரோமப் பேரரசினால் நடந்த அக்கிரமம் உலகையே கலக்கியது. மக்கள் மனம் ஓடிந்து இருந்த காலம். நல்லவன் நினைப்பதெல்லாம் நாட்டில் நடப்பதில்லை என்பதற்கு வரைவிலக்கணமாக வந்தார் விடுதலை வீரன் இயேசு கிறிஸ்து.

அடுக்கொடுக்கப்பட்டோருக்கு விடுதலை. பெண்கள் விடுதலை, உலக விடுதலை போன்ற போராட்டங்களுக்காக தம் மையே ஒப்படைத்துச் சேவைசெய்தார். அவர் சமவுடமை வாதி, அவரை உலகில் வைத்திருக்க விரும்பாதவர்கள், அவரைக் கொல்லத்திட்டம் தீட்டினார்கள். அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும் படைக்காயாகக் கயவர்களுக்கு உதவியாகச் செயற்பட்டான், இயேசுவின் பன்னிரு சீடர்களுள் ஒருவரான யூதாஸ் காரியோத். முப்பது வெள்ளிக்காக்கே விற்பிவிட்டான்.

குற்றமற்ற இயேசு பார்ச்சிலுவையைத் தோழில் சுமந்த வண்ணமாக கல்வாரி நோக்கி நடக்கின்றார். பொன் முடி தரிக்க வேண்டிய தலை முர்முடி தரிக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து இரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாக விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. முகத்திலே சேவகர் துப்பிய எச்சில் வழிந்து கொண்டிருக்கிறது. அவரது அங்கமெல்லாம் சவுக்கடியால் கிழிக்கப் (மிகுதி 5ம் பக்கம்)

நிச்சயம்?

செயம்.

எங்கள் கடவுளே, இருளுக்கூடாகவும் முன்னேறி நடந்து போகத் தக்க அளவு நம்பிக்கையால் எங்களை நிரப்பும். இயேசு பிரானின் திருப்பெயரின் மூலம் கேட்கிறோம்

—ஆமென்.

Reinhold Niebuhr -

(தமிழ் :D.R.A.)

உதயதாரகை

தாரகை ஒளி:

யெகோவாவுக்கு விரோதமாய் நிற்கும்,

ஞானம் புத்தியா லோசனையில்லை.

— நீதிமொழிகள்- 21: 30 —

எங்கள் கருத்து

ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி!

இயேசுகிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்ட நற்செய்தியை அறியாத பெரும்பான்மையோர் ஏழைகளே. இவர்களுக்கு, நற்செய்தியைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளும் விதத்தில் அறிவிக்கப்படாததால், அதனைக் கிரகித்துக் கொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை. பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வினால் விளையும் தீமைகளை அனுபவிப்பதாலும், அதிகாரங்கள் ஒரு சிலரிடமே குவிந்துள்ளதாலும், கடவுள் தங்கள் மீது கொண்டிருக்கும் அளவற்ற கரிசனையை ஏழைகள் அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

நமது சமுதாயத்திலிருக்கும் ஏழை மக்கள், அதிக கொடுமைகளைப் பல நிலைகளிலிருந்து அனுபவிக்கிறார்கள். அதனால், நாம் ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்க முற்படுவதன் மூலம், அவர்களுக்கு நிலைநாட்ட முற்படுகிறோம். ஏழைக்கோலமெடுத்து, ஏழையைப் போல வாழ்ந்து, இறையரசின் வாக்குறுதிகளை நம்முடன் பகிர்ந்து கொண்ட கிறிஸ்து பெருமானின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்க சபையாக நாம் அழைக்கப்படுகிறோம்.

இயேசு பெருமான் மக்களைக் கனிவோடு நோக்கினார். தனிப்பட்ட மூறையிலும் சமுதாய அளவிலும் ஏழைகளுக்கு பெருமளவில் அநீதி இழைக்கப்படுவதை அவர் அறிந்தார். அவரது ஆழமான உணர்வுகளின் அடிப்படையிலிருந்தே, அவரது கரிசனை முழுமையாக ஏழைகள் பக்கம் திரும்பியது—(மத். 11: 28), தனிப்பட்ட அழைப்பினை அவர் விடுத்தார். மனம் திருந்தி, மன்னிப்பினைப் பெற்று புதிய பணியைத் தொடர அவர்களை அழைத்தார். கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட மக்களாக, சுயாதீனம் உடைய மக்களாக ஏழைகளை மதித்து, அவர்கள் தம்மைப் பின்பற்ற வேண்டுமென அன்புடன் அழைத்தார். கடவுளோடும், தம்முடன் வாழும் மனிதரோடும், தங்கள் வாழ்க்கையிலும் தங்களின் பொறுப்பை உணர்ந்து அதை நிறைவேற்றிட அவர்களை அழைத்தார்.

இதனை உணர்ந்து, ஆண்டவர் காட்டிய வழியில் நற்செய்தியை அறிவிப்பதே நமது கடமை,

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கல்வாரிப் பயணம்.

பட்டு இரத்தம் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவருக்குப்பின்னால் மரணத்தின்பைக் கொண்டு வந்த குரிலியஸ், கொர்னெலியஸ் குதிரையில் செல்கின்றார். இஸ்மாஸ், கெஸ்ராஸ் என்ற கள்வரும் சிலுவைகளைச் சுமந்து செல்கின்றனர். பரிசேயர், பிரதான ஆசாரியர் மூப்பர் முதலானோர், வேடிக்கை பார்ப்போரும் பின்னாகச் செல்கின்றனர்.

பெண்கள் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். தாயும் புலம்பிக் கொண்டு பின்னால் செல்கிறாள். பெற்றவளின் மனம் என்பாடுபடும்

“பெற்றகத் தோரிட்டிப்பாய்வாள்
— உடல் மாய்வாள்

பதைபதைப்பாள் தழலிட்ட மெரு
கெனத் தேய்வாள் — தன்
பிள்ளை படும் பாடு நினைந்துள்ள
யழுவே துயர்
பேதை புலம்பிபிழ் காட்சி- பார்க்கும்
பெண்களுக்கோர் அத்தாட்சி
(கவி: எம். எஸ். பென்னையா)

எந்த ஒரு அன்னையோ அன்னையாகப் போகும் பெண்களோ பொறுத்திருப்பார்களா? மைந்தர்கள் பாசம் எந்தத்தாய்குலத்தைத் தான் விட்டது. கல்வாரி நோக்கிச் செல்லும் அந்தப்பரிசுத்த உள்னம் எருசலேம் பெண்களையே கதறவைத்தது. பெண்கள் மட்டுமா, அந்த நகரமே அழுதது.

“பெண்டிரெலா மழுதரந்தப்

இயேசு பிலிப்புச் செசரியா திசைகளுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன், தமது சீஷரைப் பார்த்து “மனித குமாரனாகிய என்னை மக்கள் யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்?” என்று கேட்டார். “சிலர் உம்மையோவான்ஸ்நான்கள் என்றும் சிலர் எலியா என்றும், வேறு சிலர் எரேமியா அல்லது தீர்க்கர்களில் ஒருவர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்” என்று சீஷர்கள் பதிலுரைத்தனர். அப்போது, “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்” என்று சீஷரைப் பார்த்து கேட்க, சீமோன் பேதுரு நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” என்று அறிக்கை செய்தார்.

இயேசு கிறிஸ்து இந்த உலகத்திலே வாழ்ந்தபோது அவரைப் பலர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தமது பூவுலக நாட்கள் மிகவும் குறைவாக உள்ளதை உணர்ந்த அவர், தம்மை யாராவது புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய ஆவல் கொள்கிறார். நாம் யார் என்பதை யாராவது விளங்கிக் கொண்டார்களா என்பதை அறிய முயலுகிறார், தமது மரணத்தின் பின் தாம் ஸ்தாபித்த இராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்புவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறார். இது முக்கியமான ஒரு கேள்வியாகும். ஏனெனில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மையப்பொருளாக இது விளங்குகிறது. இதை ஒரு பரிட்சையாகவே அவர் நடத்துகிறார். பேதுரு இப்பதிலைக் கூறியதும் அவர் நிச்சயமாகவே தமது சீஷர்களில் ஒருவர் தம்மைப் புரிந்து கொண்டாரென்பதையும் தம்முடைய பணியைத் தொடருவாரென்பதையும் உணர்ந்து கொண்டார்.

மக்கள் கூறிய பதிலை நாம் பார்க்கும்போது அவர்கள் கிறிஸ்துவை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லையென்பதையே நாம் காண்கிறோம். அவருக்கு ஒரு உயர்ந்த ஸ்தானம் கொடுக்கவிரும்பும் மக்கள், தீர்க்கரின் ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கமுன் வருகின்றனர். தீர்க்கர்களின் தலைவனின்

பிள்ளைக ளெல்லாங்கதற்கு
கண்டுகேட்ட விரங்கி கரைந்துருகிக்
கருத்தாழிய
மண்டு துயரெனும் தியால் வயிரெ
ரியக்கடிநகரம்
பண்டெரி வீழ் தழிசோதோம் பதி
போல்ப் பதித்தேங்க”

(சிலுவைப்பயடு :32)

பெண்கள் அலற, பிள்ளைகள் கதற, கண்டுகேட்டவர், பார்த்தவர் எல்லோரும் கண்ணீர்வடிக்க அந்த நகரத்தினுடாகப் பாரச்சிலுவையைச் சுமந்து செல்கிறார்,

இந்த வேளையிலும், தம்நிலையைப் பார்த்துக் கலங்கும் பெண்களைத் தேற்றுகிறார்.

“எருசலேம் குமாரத்திகளே, நீங்கள் எனக்காகக் கலங்காதீர்கள்! உங்களுக்காகவும் உங்கள் மைந்தர்களுக்காகவும் கலங்குங்கள்” என்று கேள்விகின்றார்.

தன்னாடிச் செல்கின்ற இயேசுவுக்கு ஏதவாது உதவி செய்ய

இடத்தைக் கொடுக்க முன்வந்தனர். ஆனால் அந்தத் தீர்க்கர் அனைவரும் கடவுளின் அபிஷேகம் பெற்ற மேசியாவுக்கு முன்னோடிகளாகவே வந்தனர் என்பதை அவர்கள் மறந்து கிறிஸ்துவுக்கு அவர்களின் மகிமையான ஸ்தானத்தைக் கொடுத்தனர். ஆனால் பேதுருவோ அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்து என்று அறிக்கையிடுகிறார். அவருக்கு கிறிஸ்து யார் என்பது தெரிந்திருந்தது. அவரோடு உறவாடியபடியினால் அவரைப் பேதுரு கிறிஸ்தவாகப் புரிந்துகொண்டார்.

இன்றும் நம்மத்தியில் வாழும் பலகிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவை முழுமையாக அறியாதவர்களாக அவரை நசரேயனாகிய இயேசுவாக, இயேசு சுவாமியாக, அவர் தங்களுக்கே உரியவர் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாக, அவர் நீதிமான் களின் மத்தியில் மட்டும்தான் இருப்பவராகக் காண்பிக்கிறார்கள் அவரை ஒரு உணர்ச்சி வசப்படுத்தும் மாயவித்தைக்காரனாகச் சிலர் காட்ட விரும்புகின்றனர் இன்னும் சிலர் அவர் உணர்ச்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர். மனித தேவைகளை மட்டும் திருப்தி செய்கிறார் என்பதைக் காட்டுகின்றனர்.

ஆனால் கிறிஸ்து நம் இரட்சகர் என்று சொல்லும் போது அவர் மனித சமுதாயம் முழுவதையும் மீட்டு மனிதனுக்கு முழுமையை அளிக்கவே வந்தார்.

(wholeness of the human society) இதையே நாம் நன்றாக உணர வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும், அவர் நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் மட்டுமே நமது இரட்சகர் என்று சொல்வோமாகில், அவருடைய நோக்கத்தை நாம் பிழையாகப் புரிந்து கொள்கிறோம். ஆகவே அவர் இன்றும் நம்மைப் பார்த்து “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்”, என்று கேட்கிறார். கூக்குரலின் மத்தியில், விரத்தியின் விழிப்பில், உரிமையை உலையில் வைத்தவர்களாக பிரிவினையை வளர்ப்பவர்களாக இருக்கும் நம்மைப் பார்த்தும் அதே கேள்வியை அவர் கேட்கிறார் நாம் என்ன பதிலைக் கூறுவதென்பதை நீங்களே கூறுங்கள்.

வேண்டுமே என்று விரும்பிய விரோணிக்காள் என்ற பெண் ஓடிவந்து, சிறுதுணியால் இரத்தம் வடியும் அவரது முகத்தைத் துடைக்கிறாள், இயேசுவின் முகரூபம் அதில் பதிந்தது விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

கல்வாரிப்பயணம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. கால்கள் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து கொண்டிருக்கிறார் நாயகன் இயேசுபிரான்.

“பால் மணக்கும் வாயைப் பரி
மளக்கும் தேனீதழை
பூமணக்கும் அங்குரத்தை பொன்னு
லகில் காண்பதெப்போ?

(ஜி. எஸ். தேவநாயகம்)

என்றவாறு மக்கள் ஒப்பாரி கேட்கிறது, வள்ளலின் கல்வாரிப் பயணம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

—பழனிவோகநாதன்.—

Editorial

Peace Prospect

In every area of life, the wheel turns, In no area in Sri Lanka has the turn been so dramatic as in the political sphere today in North - East Sri Lanka.

"World politics", said an eminent political scientist, "takes on the appearance of a Square Dance, About the time all seems to be going smoothly, everybody changes partners."

President Jeyawardene opening the Fifth Session of Parliament on 20.02.1985 speaking his mind candidly, made a pronouncement, the grimmest ever recorded in the annals of 'a speech from the throne, in Sri Lanka.

He said, mopping his brow perhaps, several times during his speech, that "it may not be long before we compromise the very beliefs on which democracy is built". He was referring to a last ditch battle against the Tamil "terrorists"

The "Compromise" referred to, was soon put into grim effect with the creation of a new Ministry, the Ministry of National Security, and the passage through Parliament of a new Act, the Prevention of Terrorism (Special Provisions) act, with the tightening progressively of the screws of the new Act year after year, while the blood ran cold in the veins of the Tamil citizens of the North and East of the country. Ebbing morale and growing disillusionment became the ugly basemenf of our society,

The Post - Accord period, far from alleviating the misery, witnessed the presence in armed might of the 70,000 or more of the IPKF personnel, in the North and East, entrenched not merely in designated stations and sentry points but in the farms and fields, the schools and work place, and even in the hearths and homes of the civilian population who have traditionally set a high value on the sacrosanctity of their cloistered mode of life. It was a most depressing situation.

Jaffna, during the years 1987 - 1989, was a place of restless, clamorous civilians who seemed to have little in common but their exasperation over an unwanted assault on their individual freedom and privacy, as the country muddled through, from one crisis to another.

It is in this backdrop, that the present political development has to be viewed. The Skeletonised IPKF is moving out with incredible swiftness. According to a news report in a foreign journal, an Indian passenger Liner carries a capacity load of 1200 troops every other day, and two cargo vessels ferry the military hardware back to the mainland. The whole operation may be complete before the last week of March.

After five long years, President Premadasa would be left free on the "ground" alone with the LTTE, uncluttered by any other forces, or any other barriers to ruminate on those immortal words of the Bard of Avon, "There are more things in Heaven and Earth, Horatio, than are dreamt of, in our philosophy".

The distant view is, without doubt, hazy. Some 1600 Tamil refugees are in Orissa, having fled the turn of the 'wheel'. The Sixth Amendment to the Constitution continues to be a high point in the 'talks' between the Government and the LTTE and the dissolution of the Provincial Council yet awaits a final ratification.

AT REST

Mrs. Athisayam
Vyravappillai

The death took place on 1.2.1990 in Australia 12, Funn-hurse Drive, Glen Waverly, Victoria - 3150) of Alice Athisayam wife of Mr. C.W.A. Vyravappillai (retired Post Master)-

A Service of Thanksgiving for her life and work was held at St. Peter's Church Murrumbena, on Sunday 4th of March 1990. The Rev. A. J. C. Selvaratnam Vicar in charge of the Tamil congregation, at St. Peter's, preached the Sermon. Mr. A.S. Joseph paid the tribute. The Tamil lyric sung on the occasion was "தொல்லைகள் கஸ்டங்கள் சூழ்ந்திடும்."

Mr. Joseph in his tribute said that Athisayam as a member of the Tamil congregation of St. Peter's church, identified her self enthusiastically with all church activities and social events. She was the heroine in the play "போலிகொளவம்" staged by the Senior Citizens Fellowship of Murrumbena last year.

She was an old Girl of Uduvil under Miss L. C. Book walter and later Miss A. H. Paramasamy both of whom she regarded as her "influences" in life. She leaves behind besides her husband Mr. Vyravappillai her children - Inpam Sabaratnam, Ranjitharane Jeyaratnam, Dr. Dharmapalan, Vimalarane Tham-biappah, Pathmarane Selvaratnam, Jeyapalan, Chandrarnee Selvanayagam and Mala Thevapalan.

(continued from page 1)

equanimity matters pertaining to the College activities. Although he sometimes differed very vigorously on certain matters. It was characteristic of Mr. A. Kadirgamar to greet him affectionately soon after the hot discussion.

Mr. Sivagnanam recalled that that Mr. Kadirgamar believed in the development of the whole personality of the students. Like Jesus Christ he loved children so much that like the good shepherd he went after the lost sheep.

Dr. Jebanesan said that it was completely due to the encouragement given by Mr. Kadirgamar he is today a full fledged scholar.

But the relaxed new air in the country after seven long years, with the civil little truces as the mountain of pine apples in the Jaffna bus stand from the South and the lorry loads of Jaffna onions, tomato and potatoes bound for Colombo from the North and the Jaffna mail train with passengers mentally relaxed to eat industrially and sleep cosily along the journey from Colombo Fort to Kankesanthurai, (symbolic of a change in blatantly racist attitudes) makes us hopeful that the march of democracy in the land is inexorable.

Registered as a Newspaper at the G. P. O. Sri Lanka under No. Q/J/104/89 News Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at American Ceylon Mission Press, 182, 1st, Cross Street, Jaffna on Friday, 23 March, 1990 and published by The Rev. G. D. ANANDARAJAN, 182, First Cross Street, Jaffna.

IN LOVING MEMORY
of
Daniel Gunaratnam Joshua

Born : 12 December 1887

Died : 2 April 1989

"Perfecting Holiness in
the Fear of God"

2 Cor. 7:1

Children.

Son in Law, Daughter in Law
Grand Children.

IN LOVING MEMORY
of
Robert John Thuraiajah

Four years have passed
away
Like the falling of the
leaves.

Memories of our loved one
Shall ever remain green,
Till we meet at Jesus feet.

affectionately remembered by
wife, children
and
Loved ones.

No: 5 Dutch Road,
Chavakachcheri.

CORRECTION

In our issue of 09.03.90 The expression "re-induction" in the first paragraph of the Editorial should read de-induction.

Mr Gunaratnam speaking on that occasion emphasised on the large heartedness of Mr. A. Kadirgamar.

Mrs. Shanthakumary Vignarajah jubilantly expressed how she enjoyed the classes taken by Mr. Kadirgamar.

The meeting terminated with a vote of Thanks proposed by the Secretary.